

Sygn. akt V CSK 279/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa T. A.

przeciwko H. J.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 września 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany H. J. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] wydanego w dniu 22 września 2014 r. w sprawie z powództwa T. A. o ochronę dóbr osobistych i zapłatę. Zaskarżył ten wyrok w części, co do punktu 1 a.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem skarżącego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie art. 321 k.p.c. (w ocenie skarżącego Sąd Apelacyjny orzekł ponad żądanie pozwu), a także art. 232 k.p.c., art. 244 w zw. 232 k.p.c. oraz art. 95 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazał wskazanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący w istocie nie przedstawił pogłębionego wyводу prawnego, w którym wykazałby oczywistą wadliwość zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego, zwłaszcza jeśli uwzględni się, że ograniczenie kręgu adresatów przeprosin nie oznacza naruszenia art. 321 k.p.c. W pozostałej części uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi w istocie niedopuszczalna polemikę z ustaleniami stanowiącymi podstawę wyrokowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.